

Zhaj a razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglasni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Slovesna otvoritev našega narodnega predstavništva

RAZPOLOŽENJE V ZBORNICI. — PRESTOLNI GOVOR NJ. VEL. KRALJA. — NALOGE SENATORJEV IN POSLANCEV. — NAVDUŠENE OVACIJE.

BEOGRAD, 18. jan. Že eno uro pred današnjo skupno sejo seveda in narodne skupščine, so se zbrali v sejni dvorani vsi senatorji in poslanci v slavnostnem odelu. Točno ob 11. uri se je pojavil Nj. Vel. kralj, katerega sta sprejela oba predstavnika in ga med nepopisnim navdušenjem senatorjev in poslancev spremila na tribuno. Kralj je nato takoj otvoril zasedanje narodnega predstavništva ter prečital prestolni govor, ki ga je pričel z besedami:

»Gospodje senatorji in poslanci! Navdaja me veliko veselje, da vas moram tu pozdraviti in po vas tudi ves jugoslovanski narod, katerega zastopate. Zgodovina celokupnega jugoslovanskega naroda, veliki dogodki njegovi in usodni uspehi slavnih del junaških sinov našega naroda, so bili kronani z veliko zmago, narodno osvoboditvijo in združitvijo Srbov, Hrvatov in Slovencev v enotni državi. Mnogo žrtev in mnogo mučencev je bilo treba, preden je bil dosežen ta veliki cilj. Dvajset stoletij nadčloveških naporov in bojov je bilo treba, preden je bila naša plemenska individualnost blagoslovljena s slavno zmago.

Naš cilj je dosežen: naše enotno ljudstvo je združeno v lastni svobodni državi. Po slavni zmagi sem dne 1. decembra l. 1918. na svečan način proglasil zedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev. V tem zgodovinskem aktu je dobila ljudska volja svoboden izraz. Z ustavo od 28. junija l. 1921. so bile ugotovljene temeljne smernice naše državne ureditve.

Toda vedno jasneje je postajalo, da v tej ustavi povdarjena misel o državnem sožitju ni bila pravilno označena. Narodno edinstvo so ogrožale sovražne sile. Kljub vsem naporom ni bilo mogoče doseči pravega razvoja našega naroda in najpotrebnejših pogojev za državno življenje v duhu enotnosti in harmonije.

Z Mojo odločitvijo od 6. januarja l. 1929. je bilo to nevzdržno stanje odstranjeno. Odločiti se za ta korak, je bila moja najsvetejša dolžnost, tako napram narodu kakor tudi napram zgodovini. Naša vlada je tedaj prevzela vodstvo države in s tem tudi velike naloge, obstoječe v tem, da se odstranijo strasti, ki so razjedale slovo plemen našega naroda in da se naš

narod povede v novo, srečnejšo bodočnost.

Kraljevska vlada je dosegla uspeh. Z zakonom od 3. oktobra l. 1929. je bila odstranjena prejšnja razdelitev države, ki je dobila tudi enotno in edino pravilno ime. Ljudstvu se je polagoma zopet vračala vera v državo, za kar gre hvala neposrednim stikom med vodstvom države in med narodom. Zvesti svojim besedam in tradiciji smo dne 3. septembra l. 1931. razglasili novo ustavo in ustvarili tako temelje za notranjo ustavnopravno in državno ureditev, ki najbolj ustreza narodnim potrebam in narodnemu življenju. Nova ustava omogoča ljudstvu narodni in socijalni napredek in razvoj vseh njegovih življenjskih sil. V duhu teh osnov je, gospodje, vaša dolžnost, da državo organizirate in ji zagotovite uspešno pot v bodočnost.

Nj. Vel. kralj je nato orisal naloge, ki čakajo narodno predstavništvo. Posebno je naglasil težino sedanje gospodarske krize, ki tare ves svet. Veliki naporji bodo potrebni, da se država in ljudstvo obvarujeta še nadaljnjih stisk in nezdod.

Ob koncu je dejal: »Gospodje senatorji in poslanci! Poleg omenjenih boste pa imeli nalogo reševati tudi še veliko drugih vprašanj, ki so za naš razvoj prav tako nujno potrebne rešitve in ki bodo postavljena na dnevni red sej.

Uspeh našega dela je odvisen od tega, kako ste se zavedali svojih dolžnosti, katere ste prevzeli nase tisti trenutek, ko ste stopili v to zbornico, dolžnosti, skrbeti za narodne in državne potrebe. Božji blagoslov naj spremelja vaše delo v korist naroda in v veličino kraljevine.

Proglašam, da je zasedanje narodnega predstavništva s tem otvorjeno!

Kraljeve besede so senatorji in poslanci neprestano prekinjali z navdušenim odobravanjem. Po govoru in otvoritvi je Nj. Vel. kralj v spremstvu predsednikov dr. Pavelića in dr. Kumanudića med neprestanimi ovacijami zapustil sejno dvorano parlamenta. Pred supščinskim poslopiem se je zbrala ogromna množica ljudi, ki je kralja sprejela z nepopisnim navdušenjem in vzklikli njemu, vladarski bosi in državi.

Izjave japonske vlade, ki so že same po sebi skrajno čudne, so tudi sicer brez vsake večje veljave. Vsa Japonska je danes v nervoznem in zlovoljnem stanju. Vojna propaganda je v polnem razmahu. Tisk hlapčevsko uboga vojaške oblasti in vztrajno širi njih nazore in težnje, a vlada nima — kakor je dejal sam bivši ministrski predsednik Jošizava — nobene moči in vpliva in te propagande ne more preprečiti, tudi če bi jo morda hotel. V takem duševnem razpoloženju imajo vse izjave in pogodbe zelo majhno vrednost. Gotovo je, da se Japonci se-

daj po tolikih žrtvah ne bodo prestrašili nobenih ameriških in angleških groženj in topov. Toda Ameriki in Angliji gre za denar. Obe sta v Mandžurijo vložili velik kapital in prav gotovo ne bosta hoteli žrtvovati svoje trgovine, posebno ne v sedanjem času, ko se narodi na nož bore za vsako ped svetovnega trga.

Drama na Dalinem vzhodu torej še ni končana. Drugo dejanje najbrže šele pride, in ni izključeno, da ne bosta na pozornici le Japonska in Kitajska, ampak se jima bodo pridružile tudi Amerika, Anglija in Rusija.

Po odhodu Nj. Vel. kralja je senatni predsednik dr. Pavelić zaključil sejo, ki se bo nadaljevala popoldne ob 16. uri. V obeh zbornicah se bo pričela jutri adretna debata. Izvolili se bodo posebni odseki, ki bodo stilizirali adreso kot odgovor na kraljev prestolni govor. Adreso bo nato izročila vladarju posebna iz senatorjev in poslancev sestavljena deputacija.

USODA REPARACIJSKE KONFERENCE.

PARIZ, 18. januarja. Včerašnji »Journal« prinaša sledečo vest: Po poluradnem obvestilu, ki smo ga prejeli, se vlade Italije, Anglije, Francije in Nemčije sporazumevajo zaradi vprašanja reparacij na sledeči osnovi: Ker konferenca v Lozani v sedanjem trenutku ne bi imela pozitivnega uspeha, se sklene na predlog Francije, da se odgodi za pet ali šest mesecev. Nasprotno pa vztraja Anglija pri tem, da se konferenca otvori na določeni dan, a se takoj po otvoritvi zopet odgodi. Diskusije bi trajale le nekaj dni. Delegati bi se zadovoljili s tem, da bi vzeli na znanje pripravljala dela strokovnjakov. Države, ki bi se v Lozani sestale, bi poslale Ameriki skupno noto z zahtevo in predlogom, da se Hooverjev moratorij podaljša za 6 mesecev. Ta rok bi omogočil pripravo druge reparacijske konference po parlamentarnih volitvah v Franciji in Nemčiji.

ITALIJANSKI DRŽAVNI PRORAČUN.

RIM, 18. jan. Na seji vlade je bil odobren proračunski osnutek za leto 1932-33. Izdatki so preračunjeni na 20.059.890.942 lir, dohodki pa na 18.647.175.339 lir. Efektivni pramaokljaj znaša torej 1.412.715.603 lire. Med posameznimi postavkami je posebno viden proračun za vojsko, ki znaša 2.960.670.636 lir, proračun za mornarico 1.538.923.277 lir in za zrakoplovstvo 754.200.000 lir. Celokupno je tedaj namenjenih v vojne svrhe 5.253.793.913 lir ali skoraj 16 milijard dinarjev! Proračun za kolonije znaša 457.589.940 lir.

BOJI V JUŽNEM MAROKU.

PARIZ, 18. jan. Iz Rabata poročajo: Pri zavzetju oaze Taifallet v južnem Maroku sta padla na francoski strani en častnik in en podčastnik, dočim je en podčastnik bil ranjen. Mimo tega je bilo ubitih tudi 10 domačinov, pristašev Francozov.

Uspeh zagrebške pomožne akcije.

V torek, sredo in četrtek je Pomožna akcija za siromašne sloje Zagreba priredila zbiranje prispevkov v denarju in blagu. Zbiranje je bilo razdeljeno na dva dela, na akcijo pri zasebnikih in na akcijo pri trgovcih in obrtnikih. Prve so obiskali skavti in drugi nabiralci, druge pa sami zastopniki trgovskega gremija. Uspeh je bil izredno časten in služi lahko tudi drugim mestom za zgled. Zasebniki so darovali okoli 110.000 Din, trgovci in obrtniki pa 250.000 Din. Skupno je tedaj bilo v teh treh dneh nabranih okoli 360.000 Din. Razen tega so ljudje darovali tudi velike množine najrazličnejših živil, obutve, oblek, perila itd., tako da bo zagrebška Pomožna akcija mogla preskrbeti vsaj najbednejše z vsem potrebnim. Mariborčani, posnemajte Zagrebčane!

Po zasedbi Mandžurije

Z zasedbo Činčova, najjužnejše točke velike Mandžurije, se je zaključilo prvo dejanje krvave žaloigre na Dalinem vzhodu. Japonci so postavili svoje straže na veliki kitajski zid in postali s tem gospodarji vsega ozemlja, ki se širi vzhodno od njega do Koreje in Rusije. Mandžurija ni več sestavni del Kitajske, temveč je — ali bo vsaj v kratkem postala — samostojna država pod »protektoratom« Japonske. Vse to se je zgodilo pred očmi evropskih velesil, ki so se večinoma odkrito postavile na japonsko stališče, opravičujoč se s tem, da tako postopanje sicer ni pravno utemeljeno, pač pa moralno razumljivo in pravilno. Pa tudi Društvo narodov, od katerega je ves svet pričakoval pravične razsodbe, ni moglo spričo tega storiti drugega nego to, da je odposlalo v Mandžurijo svojo preiskovalno komisijo, ki pa je brez vsakega vpliva in je prispela tjakaj šele tedaj, ko so po japonskem prizadevanju že davno izginili vsi kitajski uplivi.

Šele tedaj, ko je bila že vsa južna Mandžurija okupirana, se je postavil Japonski po robu hud in nevaren sovražnik, mednarodni trgovski interes. Prizvala ga je v akcijo l. 1922. sklenjena pogodba devetih velesil, med njimi Amerike, Anglije in Japonske, po kateri so si druga drugi priznale na Kitajskem takozvano pravico »odprtih vrat«, kar pomeni, da ne bo nobena izmed njih skušala oškodovati drugih. Ofenzivo proti japonskim ambicijam je prevzela Amerika, ki ima zaenkrat v svetovni politiki najbolj svobodne roke. Njen poslanik je izročil tokijski vladi noto, v kateri se naglašalo, da ne bodo Združene države nikoli priznale nikakršnih izprememb v neodvisnosti ter upravnih in teritorialnih integriteti kitajske republike, pa četudi bi kitajska vlada na to sama pristala. Z limi besedami povedano pomeni to, da ne bodo priznale nobenega razširjenja japonskega vpliva v Mandžuriji. Slično noto je izročil tudi poslanik Velike Britanije.

Toda Japonska se je zelo podvizarila odgovoriti, da se z njeno okupacijo Mandžurije prejšnje stanje ni prav nič spremenilo. Politika »odprtih vrat« bo v gospodarstvu in trgovini ostala v veljavi. Če se bosta s to izjavo zadovoljili Washingtonska in londonska vlada, je težko reči, v političnih krogih pa noče nihče verjeti, da so Japonci zares samo zato zasedli Mandžurijo, da jo očistijo banditov in vzgoje k demokraciji. Očitno je prav nasprotno, da pomeni okupacija Mandžurije veliko trgovsko prednost za Japonsko in tudi vsaj de facto konec politike »odprtih vrat«. Hudomušno pravi k temu nek angleški list: »Japonci hočejo obdržati odprta vrata, stalno bo pa toliko Japoncev med vrati, da ne bo mogel nihče drugi vstopiti.« Spor o tem vprašanju se tedaj najbrže šele začneja.

Proslava 10-letnice Ljudske univerze

Statistika njenega doseganega dela. — Matineja v kazinski dvorani.

Letos obhaja Ljudska univerza v Mariboru 10-letnico svojega obstoja. Ustanovljena je bila meseca januarja 1922, da širi narodno in svetovno kulturo pred vsem med prebivalstvom Maribora. V tem času je prirejala znanstvena predavanja, glasbene, mladinske in otroške večere, poučne izlete in strokovne tečaje. Za obseg njenega dela naj govorijo nekatere številke.

Do konca leta 1931 je organizirala 477 prireditev in 555 strokovnih večerov. L. 1925—1927 je razširila delovanje tudi na Studence, kjer je priredila 27 predavanj. Njenih prireditev se je udeležilo okrog 67.000 ljudi. Vse to delo se je izvršilo brez vsakih plačanih moči in je društvo moralo skrbeti za kritje velikih deficitov skoraj le samo. Najemnine za predavalnice, stroške za kurjavo, luči itd., je morala nositi sama. Stalno majhno podporo

je uživala le od velikega županstva in sedanje banske uprave. Mariborski magistrat jo je podpiral prva leta, v zadnjih 6 letih pa je opustil vsako pomoč. Veliko podporo je dobivala od strani našega občinstva, ki je rado posečalo njene prireditve in se vpisovalo kot članstvo.

V nedeljo, 24. januarja ob 9.45 dopoldne priredi majhno proslavo v veliki kazinski dvorani. Prelet g. dr. F. Kovačič, naš odlični zgodovinar in podpredsednik Ljudske univerze, bo kratko govoril o pomenu njenega dela za naše mesto. Nato bo koncertna matineja, ki jo priredijo pod vodstvom g. prof. Mirka naši odlični operni in koncertni pevci: gđc. Vedralova, ga. Skvarčeva, g. Neralič in g. Živko. Na glasovirju bo soliste spremljala gđc. Zacherlova. Prireditev bo vsakomur prosta.

NAŠIM NAROČNIKOM!

Vse cenjene naročnike »Večernika«, ki niso še obnovili naročnine za mesec januar t. l., oziroma so v zaostanku še za preteklo leto, ponovno vljudno naprošamo, da to čim prej store, da se s tem olajša delo upravi, sebi pa zasigurajo redno prejemanje lista.

Uprava »Večernika«.

Pravoslavno Bogojavljenje.

Na praznik pravoslavnega Bogojavljenja, jutri v torek 19. t. m., bo ob 9.15 v pravoslavni kapeli služba božja, ob 10.30 pa bodo krenili verniki v procesiji na Trg svobode, kjer se bo opravil obred blagoslovljenja vode.

Zahvala Pomožni akciji.

V našem uredništvu se je danes zglasil brezposelni delavec Ernest Planinc in nas zaprosil, da bi se javno zahvalili Pomožni akciji za živila, katera mu je dala za družino ter jo tako obvarovala stradanja in še večje bede. Prošnji radi ustrezemo in želimo, da bi naši zaposleni in bolje situirani meščani tudi še nadalje podpirali Pomožno akcijo, edino pomočnico bednih in zapuščenih!

Smrt dekana Janžekoviča.

V starosti 64. let je v soboto preminul po dolgotrajni bolezni pri Sv. Lenartu v Slov. gor. dekan Jožef Janžekovič. Dolgih 26 let je blagi pokojnik učil in vzgajal ljudstvo večinoma po slovenjgoriških župnijah. Vodil je deset let posle svetolenarške dekanije. Pokojnik je bil vzoren sin svojega ljudstva in si je pridobil mnogo zaslug. Pogreb bo jutri, v torek ob 10. uri na pokopališču pri Sv. Lenartu v Sl. gor. Blag mu spomin!

Smrtna kosa.

Pretekli teden so umrli v Mariboru: Franc Požanko, sinček tovarniškega delavca, star 3 mesece; Ivan Bogatin, posestnik, star 49 let; Alojzij Kokol, krojač, 52 let; Anton Bohrer, davčni nadzornik, 59 let; Anica Stuslova, hčerka kleparskega mojstra, stara 6 mesecev, Franc Žnidarič, železniški čuvaj, 60 let; Marija Glumcova, delavčeva žena, 46 let; Ivan Šiker, delavec, 59 let; Franc Sušteršič, strojevodja drž. žel. v kokoju, 57 let; Silvin Grögl, zasebnik, 71 let; Angelca Selova, hčerka kovača, 3 leta in Marija Medaničeva, zasebnica, stara 82 let. Naj v miru počivajo!

Grobovi.

V Splošni bolnišnici je umrla 3letna hčerka železničarja Ivanka Javornikova. V visoki starosti 77 let je preminula snočič v Slovenski ulici zasebnica Ana Kapusova. V Krčevini pri Mariboru je umrl 80letni tesar Josip Ortan. V starosti 71 let je umrla danes jutraj na Pobrežju žena upokojenega vlakovodje Kuničeva Marholdova. Blag jim spomin, preostalim naše sožalje!

Osebnostne vesti.

Za inženjerja kemije je diplomiral na tehniški fakulteti ljubljanske univerze g. Ljubo Knop iz Maribora. V Gradcu pa je promoviral za doktorja vsega zdravilstva g. Milan Čeh, sin okrožnega zdravnika v Ljutomeru. Čestitamo!

Diplomski izpiti.

Diplomski izpiti za učitelje in učiteljice meščanskih šol bodo v Zagrebu dne 15. februarja. Prošnje za priustitev k izpitu se morajo doposlati rektoratu pedagoške visoke šole vsaj do konca januarja.

Prestolni govor ob otvoritvi parlamenta.

Danes ob 11. uri so se zbrali učenci deške meščanske šole v veliki risalnici in so po radiu poslušali otvoritveni govor N. V. kralja Aleksandra. Poslušanje je omogočila tukajšnja tvrdka Starkl, ki je posodila v ta namen krasen velik aparat. Za to uslugo se ravnatelj v imenu tovarišev in učencev prisrčno zahvaljuje.

Osem predpisov o varnosti cestnega prometa.

Največ nesreč je kriva prehitra in nepravilna vožnja, neprevidnost voznikov in pomanjkljivost motornih vozil. Da bo moderni cestni promet popolnoma varen, je potrebno vestno izpolnjevanje cestnih predpisov. Vsi vozniki morajo voziti previdno, obzirno in varno. Najnovejši predpisi so: Vozi desno, prehitvaj na levo! Ne reži ovinkov! Ne ustavljal voza brez potrebe na cesti in ne puščaj brez nadzorstva! Ne zastavljaj ceste! Ne vozi prenapeto! Potniški avtomobili in motocikli največ 50 km na uro. Imej ponoči pravilno razsvetljavo! Dajaj pravočasno in pravilno signale! Ne delaj ropota in ne zastrupljaj zraka z dimom! Prepričaj se pred vožnjo, če je vozilo v redu! Zavedaj se vedno, da nisi sam na cesti!

PONDELJEK TOREK kabaretni večer Velika kavarna

Dimnikarske cene.

Mesto Maribor je sedaj razdeljeno na 3 dimnikarske rajone. V vsakem izvršujeta dimnikarska dela po dva mojstra. Mestno načelstvo pa prejema sedaj s strani hišnih posestnikov številne pritožbe zaradi cen, ki so večinoma neosnovane. Če je kateri dimnikarski mojster poprej računal za ometanje manj kakor računajo sedanji, se pač ni držal za vse veljavne tarife. Hišni posestniki naj preden vložijo pritožbo, temeljito prouče dimnikarsko tarifo.

Zborovanje planincev.

Redni občni zbor podružnice Slovenskega planinskega društva v Mariboru bo v torek, dne 19. januarja ob pol 8. uri zvečer v lovski dvorani hotela »Orel« z običajnim dnevnim redom. Vabimo vse planince, ki se zanimajo za razvoj planinstva v naši okolici, da se tega podružničnega občnega zbora udeleže v častnem številu. Odbor.

Eden z nožem, drugi s pestjo

Krvav pretep v Štatenbergu. — Spopad v Jelovcu.

Poljčane, 17. januarja.

Pred dnevi so se fantje na banovinski cesti v občini Štatenberg blizu Makol zopet spoprijeli in tekla je kri. 19letni Ivan Gajšk, radi tepeža že kaznovan, je prizadial z nožem Edvardu Pšeničniku in Matevžu Šabi precej močne rane. Prvega je sunil v desno stran prsi, drugega pa v levo ramo.

Do spora je prišlo okrog 23. ure. Omenjeni Ivan Gajšk je v pijanosti pozival fante na korajžo s tem, da je streljal iz pištole. Prva sta pritekla k njemu Šaba in Pšeničnik, ki je izzivaču tudi vzela pištole. To pa je bilo za tepež kakor nalašč. Začelo je je prerivanje sem in tja.

Zadruga prevoznih obratov v Mariboru.

V soboto, dne 23. januarja 1932 ob 7. uri zvečer bo v dvorani restavracije Halbwiedl v Mariboru, Jurčičeva ulica, redni letni občni zbor, h kateremu se vabijo vsi člani.

Zahvala akademikov.

»Društvo jugoslovanskih akademikov v Mariboru« si dovoljuje izreči zahvalo vsem onim, ki so s svojo velikodušnostjo pripomogli, da je ples, namenjen revnim članom akademikom, dobro uspel. Posebno zahvalo smo dolžni cenj firmam Čebokli, Hartinger, Pisance, Robaus, Scherbaum, Schmidt, Schober in Witlaczk, ki so nas na dan prireditve preskrbeli z okusnim kruhom. Enaka hvala za pečivo firmam Ilich, Koser in Pelikan. Dovolj je ne moremo zahvaliti velikodušnemu daru g. veletrgovca Rosenberga in darovom firm Guzelj, Tavčar, Wögerer in Supančič.

Da ne bo pomote!

Objavljeno je bilo, da letos priljubljenega pohorskega plesa ne bo. Ta ples so lani priredili magistratni namočenci po svoji zadrugi Pohorski dom. Ona prireditev pa, ki je postala v Mariboru že tradicionalna in je bila vsako leto 1. februarja pod imenom »Planinski ples« SPD Maribor, bo tudi letos. Kakor je bilo že naznanjeno, bo ta planinski večer prirejen v korist Ribniški koči in Pomožni akciji. To v pojasnilo, ker je notica, da pohorskega plesa ne bo, spravila mnoge planince v zmotu. Običajna prireditev SPD bo torej dne 1. februarja.

Občni zbor rezervnih častnikov.

Včeraj dopoldne je imel pododbor Združenje rezervnih častnikov v dvorani pri »Zamorcu« svoj občni zbor. Zborovanje je otvoril in vodil predsednik pododbora, rez. kapetan I. kl. g. Jakob Perhavec. Na zboru je zastopal komando mesta polkovnik g. Radovančič. Prisotna sta bila tudi komandant inženjerske podčastniške šole polkovnik g. Putniković in polkovnik gosp. Petrinčič. Uvodoma je predsednik Perhavec pozdravil vse navzoče in predlagal, naj se odpošlje vdanostna brzojavka Ni. Vel. kralju in pozdravni brzojavki ministru vojske in mornarice ter centralni upravi združenja v Beogradu. Nato je podal izčrpano predsedniško poročilo, o preteklem poslovnem letu, iz katerega je razvidno uspešno delovanje pododbora, ki je med najagilnejšimi v državi. Tajniško poročilo je podal g. Vlado Bertonec. Blagajnik, g. Silvester Rode, pa je prečital blagajniško poročilo. Pri volitvah je bil soglasno izvoljen dosedanji odbor. V debati med slučajnostmi so zborovalci razpravljali o važnih interjih zadevah pododbora in o kongresu rezervnih častnikov, ki bo letos v Beogradu. Predsednik Perhavec se je spomnil tudi bivšega tajnika g. A. Juteršnika, ki si je pridobil s svojim neumornim delom mnogo zaslug. Na željo bo g. Juteršnik še nadalje redni član mariborskega pododbora. S splošnim odobranjem so zborovalci sprejeli predlog tovariša g. Skaze, naj bi združenje pomagalo svojim članom, ki so v stiski in brez službe, do čim hitreje in primerne zaposlitve. Ta predlog bo pododbor predložil tudi kongresu rezervnih častnikov. Lepo zborovanje je zaključil predsednik po skoro dveurnem razpravljanju.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Ponedeljek, 18. januarja. Zaprtó.
Torek, 19. januarja ob 20. uri »Škorpjon«. Ab. C.
Sreda, 20. januarja ob 20. uri: »Lutka«. Ab. A.
Četrtek, 21. januarja ob 20. uri: »Škorpjon«. Ab. B.
Iz gledališča. Prva ponovitev Kulundžičeve groteske »Škorpjon«, ki je pri sobotni premijeri napravila na občinstvo izredno močan vtis, bo v torek, 19. tm. Ab. C. — V sredo, 20. t. m. se ponovi zabavna in melodijozna Audranova opereta »Lutka«. Ab. A. — V četrtek, 21. t. m. se uprizori »Škorpjon« za ab. B. — Mariborski podžupan, pisatelj Rudolf Golouh, je dovršil svoje drugo večje dramsko delo. »Grotesko sedanosti«, in ga izročil marib. gledališču v uprizoritev. Kot naslednja dramska premijera se pripravlja krstna predstava tega nad vse zanimivega dela ki ga režira J. Kovič.

Kulundžičev »Škorpjon«

Razgana je doba, v kateri živimo, zato je raztrgano tudi vse, kar ustvarjamo. Vse je iskanje poti iz kaosa v novi, še ne dognani in točno določeni red stvari. Tipično dete te dobe in tega iskanja je »Škorpjon«, Josipa Kulundžiča groteska v treh dejanjih, ki smo jo v soboto videli v Tomašičevi režiji na našem odru. Dasi ima več nedognanih stvari in hib, ji idej ne in oblikovne svojstvenosti ne moremo odrekati. Babica, ki ko strupeni škorpjon grize in zastruplja vse okrog sebe, ki upropasti dom svojega lastnega sina, umori pomalem snaho, skuša ugonobiti še vnuka in naposled sama vase zasadi strupeno želo, je zanimiv in v bistvu utemeljen problem, o katerem bi se dala napisati obširna studija.

Kulundžič ga je zagrabil z groteskne strani in se tako obvaroval pred nevarnostjo, v katero bi ga delikatnost stvari lahko pahnila. Prav zaradi tega je stopil tudi še za korak dalje in je svoje delo odmaknil od vsake časovnosti, krajevnosti in osebne konkretnosti. Zato so osebe, ki nastopajo, samo: babica, atek mama, debelušček, sosedja itd. Problem je pač bil aktualen posod, je in bo, dokler bodo na svetu živele tašče in snahe. Podrobna analiza dela bi potrebovala mnogo prostora, katerega, žal, nimam, reči pa moram, da je mnogo doprineslo do spoznavanja nove gledališke igre in posebe še srbskohrvaške.

Režiser g. Hinko Tomašič se je lotil neahkega dela z veliko ambicijo in z onim izrednim smislom za učinkovito preprostost scenskega in igralskega podajanja, ki ga je pokazal že lani pri »Učlovečenju«. Pri zasedbi vlog pa ni imel popolne sreče, posebno ne pri glavni. Ga. Šturm - Menartova ima sicer precej naravnega talenta, toda kot že več let nepoklicna igralka nima zadosti moči za tak velik napor, karšnega zahteva lik babice. Starka je bila le po maski; zelo malokdaj po bistvu. Skozi vsa silna priadevanja je sili diletantizem, ki je čisto nevšečno motil. To Kulundžičevo »babico« bi pri nas umetniško zmogla samo gđc. Kraljeva.

Mnogo močnejši so bili ostali protagonisti. Gđc. Kraljeva je ustvarila dovršeno mamo. G. Blaž nam je kot atek znova utrdil vero v svoj talent, ki pa le še ni docela izoblikovan in izčrpan. G. V. Skrbinšek je šel Gumi do dna in nas je vedno prepričal. Ga. Savinova je izvrstno podala malčka in gđc. Križajeva je bila spretna Loizka. Druga skupina, ki jo avtor naziva »tipi«, je bila v celoti zelo dobra. Igrali so: g. Gorinšek Debeluščka, ga. Zakrajškova sosedo, g. Nakrst viteza, g. Tovornik Putko, ga. Gorinškova Moniko, gđc. Starčeva Rezo in g. Furijan berča. Občinstvo je sledilo igri z velikim zanimanjem.

Pri reprizah naj se nepotrebne in neblagglasne tužke: magacin, katastrofa itd., zamenjajo z našimi lepimi izrazi: skladišče, nesreča in slično.

Tujski promet.

V prvi polovici januarja t. l. je bilo v Mariboru prijavljenih 651 tujcev, od teh 162 tujih državljanov in sicer 62 oseb z Dunaja, 17 iz Gradca in 83 iz drugih tujih mest.

Smučarski praznik

Na Pohorju preko sto tekmovalcev!

Moreča megla leži nad mestom. Vse se skriva v zatohlih kavarnah in gostilnah. Smučarji pa so drugačni ljudje. Prav dobro vedo, da leži megla le v dolini in da sije na planinah sonce. In smučarji k solncu hitijo!

V soboto popoldne so jih bili vsi avtobusi in vlaki polni. Mariborska, Ruška in Ribniška koča ter Rimski vrelc. Sicer so vremenska poročila pravila, da je veliko snega, toda sonce ga je precej pokrilo. A ne tako, da tekem ne bi moglo biti.

Za klubske prvenstvo je šlo! Ta skoraj intinna, domača zadeva vsakega kluba pa je postala tako vesplošna, da je vzbujala največje zanimanje. Ljudi je bilo toliko, da jih Mariborska koča ni mogla dati pod streho. Še Pohorski dom je bil skoraj poln.

Dan tekme. Solnce je vželo v vsem svojem sijaju iz meglene morja, ki je butalo svoje valove v granitno Pohorje. Tako lepi dnevi se na Pohorju malokdaj doživijo.

Pri Mariborski koči so tekmovali člani SPD-ZSO, Maratona in SK Maribora.

Glavno zanimanje se je osredotočilo okoli »kanonov«. V seniorski skupini je bil favorit Neuman. Toda tudi Dolinšek je bil tukaj in znani talent Grmovšek! V juniorski skupini pa je bil vsak prepričan, da bo zmagal Vodenik. Prišlo je drugače. Glede dam pa si ni bil nihče na jasnem, in prav do zadnjega se ni vedelo, kako in kaj bo.

Na startu se je javilo sodnikom 10 seniorjev, 32 juniorjev in 9 dam. Pohvaliti moramo posebno dejstvo, da so tudi letos tekmovali vojaki djaške čete, in sicer v prav lepem številu.

Seniorska proga, dolga okrog 12 km, je bila težavna, ker je bil vzpon skoraj dvetretjinski. Radi tega tudi niso bili časi taki, da bi pokazali pravilno kondicijo in sposobnost tekmovalcev. Start je bil za vse tri skupine v gozdu nad kočo, od tu je vodila proga dolj skoraj do potoka, potem po gozdni poti k razglednemu stolpu, po severnem obronku mimo Kobčeve trate k Glažuti, nazaj do kapelice pred Ruško kočo ter po markirani poti do cilja pred Mariborsko kočo. Juniorska proga je imela dolžino 6,5 km, damska pa 4 km.

Ko so tekmovalci privozili na cilj, se je že približno vedelo, kakšni bodo rezultati. Za prvo mesto sta se borila Neuman in mladi Ljuben Mušič, ki je pokazal, da je naš veliki up.

Včeraj je SPD-ZSO v polni meri dokazal, da razume stremljenje te naše mladine in da jo vodi v polnem duhu. Najboljše čase v vseh skupinah so dosegli prav člani SPD-ZSO. Toda uspehi sami naj govori!

Najboljše čase dneva so dosegli v seniorski skupini: 1. Mušič Ljuben 1.45,1, 2. Dolinšek Pavel 1.83,2, 3. Neuman Fric 1.83,5, vsi trije člani SPD Maribor.

V juniorski skupini: 1. Stross Fric, 44.15, 2. Vodenik Emil 44.52, 3. Mejošek Bogo 45.15, vsi trije člani SPD Maribor.

V damski skupini pa: 1. Sakotnik Jožica (SPD Maribor) 30.11, 2. Kirbiš Milena (SK Maribor) 30.11, 3. Lenart Zora (SPD Maribor) 31.59. V damski skupini je tekmoval tudi mladi Božo Gajšek. Ta 11letni pohorski junak nam še mnogo obeta. Tehnično že zdaj prekaša mnoge starejše »kanone«. Damsko progo je prevozil v 27'54", torej skoraj tri minute bolje kot prva dama!

Klubske prvaki so: za ISSK Maribor: med seniorji: Vežjak Fric 1.09.52, med juniorji: Puh Volter 51.05 in med damami: Kirbiš Milena 30.11.

Za SK Maraton: med seniorji: Grmovšek Stefan 1.15.09, in med juniorji: Kemperle Anton 49.10.

Kot člani SPD Maribor so tekmovali v juniorski skupini vojaki-dijaki, ki so se v medsebojni tekmi plasirali: 1. Levstik Alojz 50.57, 2. Pečenko Vlado 51.53 in 3. Gogola Anton 52.16.

Razdeljevanje daril je bilo za prvake SPD Maribor v koči sami. Prvaki in najboljši vojak so dobili krasna darila, darove Divjaka, Bureša in Vahtarja. Ljubov Mušič, ki je dosegel najboljši čas dneva je prejel še posebno darilo, krasne tekmovalne smuči.

Pri Ruški koči so tekmovali člani MSK, SK Železničarja in Sokola Ruše. Iz borbe so izšli samo favoriti in ni bilo nikakih presenečenj. Na startu se je javilo vsega preko 50 tekmovalcev, izven konkurence nekaj Celjanov in Zagrebčanov. Seniorska proga, dolga 14 km, je vodila do Beigotta in nazaj do koče. Za najboljši čas sta se borila Jurič in Ivič, ki sta oba pokazala odlično fauno. Pohorske domačine je zastopal član popularnih Dolinškov, mladi Pepček, ki si je pridobil tudi prvenstvo.

Klubske prvaki so za MSK 1. seniorji: Jurič Herbert 1.9.29, 2. Ivič Franc 1.15.45; juniorji: 1. Pobežin Franc 53.10, 2. Pristavec Anton 57.55.

Za SK Železničarja seniorji: 1. Harlip Miha 1.21.36, 2. Horvat Vinko 1.21.59; juniorji: 1. Heritsch Joža 52.47, 2. Senčarski Ljubo 57.39.

Za Sokol Ruše seniorji: 1. Dolinšek Joža 1.18.17, 2. Fric Franjo 1.19.37; juniorji: Rijavec Adolf 43.32, Vtič Franc 53.16.

Najboljši čas dneva je dosegel Jurič ter prejel od SPD Ruše krasen pokal; prvaki posameznih klubov pa so si delili razpisane nagrade, ki so se razdeljevale v

nedeljo zvečer v kolodvorski restavraciji v Mariboru.

Aljažev klub je preskrbel, da so se brale maše za smučarje tako pri Mariborski kot pri Ruški koči.

Kot kronisti moramo pohvalno omeniti tudi mariborske trgovce, ki so darovali krasna darila za prvake. In to: Majer, Divjak, Bureš, Vahtar, Baloh, Pečar, Forstnerič, Žunkovič in Majdič.

Teden dni bodo dilce počivale. V soboto pa zopet ven na belo Pohorje, k tekmi na 50 km, ki bo s startom in ciljem pri Ruški koči, in sicer v priredbi MSK.

Sportni program Motokluba za leto 1932.

Januarja ali februarja: skijöring in izlet s sankami, 27. marca: otvoritvena vožnja (nedeljski izlet). 1. maja: ocenjevalna vožnja: Maribor - Radgona - Ljutomer - Ptuj - Maribor. 15.—16. maja: 1. izlet v inozemstvo: Maribor - Ljubljana (obisk ljubljanskih mot.) Bled-Bohinj - Ljubelj - Celovec - Maribor. 5. junija oz. 12. junija: progovna dirka. 10. julija: cestna dirka. 14.—15. avgusta: II. izlet v inozemstvo: Veliki klek (Grossglockner). 4. sept. oz. 11. septembra: progovna dirka. 25. septembra: lov na lisico. 9. oktobra: zaključna vožnja (nedeljski izlet). Vsak nedeljski izlet bo pravočasno objavljen. Informacije se dobe v tajništvu Motokluba Maribor, Gosposka ul. 37/I. Tajništvo.

Lovstvo

Letošnji kožuvinarski sejem

v Ljubljani bo dne 25. t. m. Lovci, ki hočejo za pravično ceno vnovčiti svoj pridelek, naj se strnejo v še ožje vrste in podpro skupno prodajo pod okriljem »Lovske zadruge«, ki vodi naše lovsko gospodarstvo, in pa »Ljubljanskega velesejma«, ki skrbi v splošnem za razcvit naše trgovine, obrti in industrije. Če hočemo vzdržati cene, ki so določene na svetovnem trgu, nam ne preostaja drugega, kakor da prodajamo skupno. Tisti trgovci, ki jim gre za večjo količino in navadno plačujejo po svetovnih cenah, bodo prihajali na naše sejme le takrat, kadar jim bomo lahko nudili mnogo dobrega blaga. Naša »Divja koža« sprejema kožuvinino do ponedeljka 25. t. m. Pošljite kožuvinino takoj na naslov: Ljubljanski velesejem, Ljubljana.

Darujte za pomožno akcijo!

V trgovini.

Dama: Pri Vas nimate nobene izbire! Prodajalec: Oprostite, milostiva, ampak čevljev, ki bi bili zunaj ozki, znotraj pa široki, takih pa res nimamo.

Lepa zvodnica na ovinku smrti

STRAŠNA PAST AMERIŠKIH BANDITOV ZA SAMOTNE AVTOMOBILISTE

V bližini malega ameriškega mesta Broocka so se lanske jeseni dogajale na ovinku neke strme ceste, vodeče čez gorovje Rocky Mountains, neprenehoma strašne avtomobilske nesreče. Skoraj vsak teden je kak avtomobilist skupaj s svojim vozilom strmoglavil v globok prepad in se ubil. Stvar je postajala bolj in bolj zagonetna in odposlane so bile na ono »serpentina smrti«, kakor so jo domačini imenovali, tudi uradne komisije. Vzroka niso našle in avtomobilisti so se pričeli te ceste ogibati.

Malo pred koncem lanskega leta se je pa opogumil trgovec Thomas Mortimer iz Calgaryja in se, ker se mu je mudilo, podal zopet preko »serpentine smrti«. Kot dober in spreten šofer je vozil z vso previdnostjo, ko pa se je približal na približno 200 m nevarnemu cestnemu ovinku, ga je nenadoma ustavila izredno lepa deklica ter ga opozorila na plaz, ki da je pravkar zasul cesto in jo dočela zaprl. Mortimer je stopil peš do ovinka in se prepričal, da je deklica povedala resnico.

»Serpentina smrti« je bila zasuta in trgovec je bil primoran prekiniti nadaljno vožnjo. Ker se je večerilo, je vprašal lepo deklico, kje bi eventualno lahko

prenočil. Prijazna deklica mu je takoj uslužno povedala, da je hčerka gostilničarja, ki ima svojo gostoljubno hišo le nekaj sto korakov za ovinkom in ga povabila s seboj. Avtomobilist se je v gostilni sicer dobro najedel, a se kljub temu ni počutil preveč ugodno. Vzemirjali so ga sumljivi razbojniški tipi, ki so se sukali po lokalu, zato je sklenil biti skrajno previden.

Po večerji je hotel takoj spat, a gostilničar ga je presenetil s čudno, a sicer diskretno ponudbo: priporočil mu je svojo hčerko za pomočno družico. Gost je navidez pristal, a ko je bil sam v sobi s svojo lepo tovarišico, je nenadoma planil nanjo, zamašil ji usta in jo trdno povezal. Nato se je po zvezanih rjuhah spustil skozi okno na tla in pobegnil v Broock, kjer je alarmiral policijo in se ž njo še pred zoro vrnil k samotni gostilni. Policija je aretirala lepo zvodnico, gostilničarja in vse razbojnike, ki so po dolgem tajuju sedaj je priznali, da so vse one skrivnostne »nesreče« zakrivali oni s pomočjo lepe deklice. Kakor Mortimerja, so tudi prejšnje žrtve zvabili v gostilno, jih tam ubili, nato pa z avtom vred pognali v prepad.

Nočni gost

Še so trepetali v ušesih slavne gledališke igralkе poslednji valovi viharnege ploskanja, s katerim ji je občinstvo večer za večerom izkazovalo svoje simpatije. Zavita v kožuh je sedla v svoj avto in se peljala domov.

Sobarica je bila pripravila čaj, odgrnila postelj in spustila zavese na balkonu.

»Nočoj sem zelo zaspala. Ni treba, da mi položiš knjigo na nočno omarico.«

Lahko noč, gospodična!

»Zbudi me opoldne.«

Soba je vtonila v temi. Iz Amelijinih oblačil je vel rahel, sladek vonj.

Tam na zaprtem balkonu je nekdo bil. Temna senca se je počasi premikala. Amelija je zadrževala dih. Potem je z drhtečimi rokami tipala za električnimi stikalom. Tat je videl, da je zasačen, in je z revolverjem v roki stopil z balkona v spalnico. V levici pa je držal neki zavoj.

»Če le zinete, ustrelim!«

»Pa saj nimam nobenega denarja doma in...«

»Ne iščem denarja.«

»Kaj pa hočete?«

»Pomirite se in vse Vam povem.«

»Kako naj bom mirna, če tisto tam... v Vaši roki...«

Neznanec je vtaknil revolver v žep in se na Amelijino grozo približal postelji.

»Ne bojte se — ničesar Vam ne storim.«

»Čemu pa prihajate ob tej uri v mojo hišo?«

»Milostiva, bila je edina možnost govoriti z Vami. Petdesetkrat sem bil v gledališče. Ampak ta vratar, ta hudi pes, me ni pustil v Vašo garderobo. Vsi moji upi so splavali po vodi, in tedaj sem izbral to pot, da me poslušate!«

»Pa kaj vendar hočete?«

»Amelija! Jaz sem spisal to-le dramo... Nočni gost je iztegnil roko z zvezkom. In Vam jo moram takoj zdajle tu prebrati!«

»Za božjo voljo. Prav gotovo jo bom prebral jutri!«

»Zaman. Jaz jo bom zdajle tu prebral!«

Neznanec je potegnil revolver, nameril na igralkine prsi in je pričel čitati stran za stranjo. Več ko eno uro je trajalo čitanje. Zunaj je svital dan, ko je bila drama prebrana.

»Klavrno skrupucalo!« je rekla igralka, ki se ni mogla več zadržati. »Kar ne morem povedati, kako sem hvaležna vsem, ki so prepričali, da niste prišli v mojo garderobo.«

Neznanec se je umaknil na balkon, da izgine. »Oprostite,« je mrmral. Bom pa dramo predelal in Vam jo še enkrat prebral.«

»Kakor mislite,« je odgovorila igralka in zaloputnila balkonska vrata. »Ampak samo na nekaj Vas opozarjam: od jutri dalje bo spal na tem balkonu gledališki portir.«

Napad

Igralec John Lester je imel zelo rahlo spanje. Neke noči je zaslišal sumljiv šum in skočil iz postelje.

V sosednji sobi sta se razgovarjala dva moža.

Lester je tiho odprl vrata in zavpil: »Kaj hočete tu, gospoda?«

Potem je skočil k telefonu, zagrabil slušalo in zavpil pridušeno:

»Na pomoč, napaden sem!«

Oba moža sta se medtem usedla. Eden je zdolgočasno zavpil:

»Roke kvišku!«

John je preslišal ukaz.

»Pa nič« reče eden izmed njiju, »prosiwa samo za vašo pozornost, cenjeni gospod. Midva dobro veva, da imate prav lep nakit. Galantna darila itd. Nikar vsega še bolj ne komplicirajte, ampak nama rajši povejte, kje imate te reči spravljene.«

»Kar poiščita prosim, gospoda!«

Umetnik je govoril hladno in umerjeno in se zelo malo zanimal za oba. V nekaj minutah je itak morala priti pomoč in ga osvoboditi obeh neljubih gostov...

Tudi dobro, odgovorita oba. Toda preden pričneva, bova popila še skodelico črne kave.

»Nimam nič proti, gospoda.«

Vlomilca sta šla v kuhinjo in si skuhalo kavo. Našla sta tudi nekaj suhega kolača.

Ko sta vse pripravila, sta povabila

tudi igralca, naj prisede, ki pa je ponudbo nejevoljno odklonil.

Rekel je samo: »Rajši pohitita, jaz mislim, da sicer ne bosta imela prilike, to so prostovoljno zapustiti.«

»Imate prav,« dé eden izmed njiju in prične zbirati vse, kar je bilo količkaj vredno. Potem sta oba pričela iskati nakit. Po nekoliko minutah sta ga res našla.

Igralec je prebledel. »Nakit je brez vrednosti.«

»Povedali ste to dokaj prepričevalno, toda midva se usojava, da ga kljub temu vzameva s seboj.«

»Potrebujeta še kaj?«

»Hvala, toda preden se posloviva od Vas, spoštovani umetnik, bi Vam rada dala popolnoma zastojen dober nasvet. Prosiwa Vas samo za Vašo častno besedo, da ostanete to med nami.«

»Častna beseda.«

»Torej. Ako boste še kdaj prisiljeni, da kličete po telefonu »Na pomoč, napaden sem,« potem storite to le tedaj, kadar boste prej poravnali Vašo telefonsko pristojbino! Da Vam telefona ne zapró, haha!«

On.

»Kaj pa je bil pri vas prejel takšen hrup?«

»O nič! Moja žena se je nekaj ujezila in je vrgla mojo sukno po stopnicah.«

»In to je naredilo takšen hrup?«

»Da, slučajno sem bil jaz v sukni.«

Curren Bell:

Lowoodska sirota

»Posebnih muh nima? Kakšen je po značaju?«
»Ah! Značaj mu je po mojem mnenju neomadeževan. Malo čuden pa je le! Mnogo potuje in videl je mnogo sveta. Rekla bi, da je pameten možak, dasi se nisva nikoli mnogo pomenkovala.«

»V kakem smislu je malo čuden?«

»Ne vem — ni lahko povedati — nič posebnega ni, toda takoj to občutite, ko z Vami izpregovorim. Nikoli ne veste, ali se šali ali govori resno ali mu kaj ugaja ali ne. Ne morete ga doumeti, veste; izkratka, jaz ga ne veste, ali se šali ali govori resno, ali mu kaj ugaja je.«

To je bilo vse, kar sem mogla izcediti iz gospe Fairfax o njenem in svojem gospodarju. Ljudje so, ki nimajo pojma o tem, kako je treba opisati kak značaj ali pa motriti in slikati važna svojstva oseb in stvari. Dobra gospa je očitno pripadala k tem ljudem in moja vprašanja so jo spravila v zadrego, iz nje pa niso mogla ničesar izvleči. Mr. Rochester je bil v njenih očeh le Mr. Rochester; plemič, posestnik in nič več. Dalje ni poizvedovala in iskala, in jasno je bilo, da se je moji želji po natančnejših podatkih o njegovem značaju kar čudila.

Ko sva prišli iz obednice, se mi je ponudila, da mi pokaže še druge prostore. Sledila sem ji po stopnicah navzgor in navzdol in se vso pot čudila, ker je bilo vse urejeno in lično. Velike sprednje sobe so mi posebno ugajale, a nekatere sobe v tretjem nadstropju so bile sicer mračne in nizke, a zelo zajemljive, ker so bile starinsko opravljene. Pohištvo, ki je svoje dni blestelo v spodnjih sobah, so spravljali tu, kadar se je bil slog in okus izpremenil. Pri nejasni luči, ki je prodirala skozi ozke line, si tu videl stoletne posteljnike, predalnice iz orehovine, ki so bili s svojimi izrezljanimi palmovimi

listi in kerubinskimi glavami kakor vzorci iz Noetove arhe. Tam so stale cele vrste starinskih naslanjačev z visokimi in nizkimi nasloni in še starejši stolčki z napol preperelimi blazinami in čipkami, spletenimi od prstkov, ki so bili zdaj že dve sto let prah in pepel. Vsi ti ostanki so izpremenjali tretje nadstropje Thornfield-Halla v nekako skrinjo spominov. Mračnost, tišina in posebnost teh sob mi je podnevi godila; nikakor pa si nisem želela, da bi morala kako noč prespati na teh širokih in nerodnih posteljah, od katerih so bile nekatere zavarovane z vrati iz hrastovine, druge zopet s starinskimi angleškimi zastori, v katerih so bile upodobljene čudne cvetlice in še čudnejše ptice in najčudnejša človeška bitja, ki si jih moreš predstavljati. Kako čudno se je vse to moralo dojemati duše v blede mesečini!

»Ali služinčad po teh sobah spi?« sem se zanimala.

»Ne. Družina ima na drugi strani vrsto majhnih sob. Nihče tu ne spi. Ko bi plašil kak strah po gradu, bi človek dejal, da ima tu svoj breg.«

»Tako pravim tudi jaz. Torej pošasti v gradu ni?«

»Ne, da bi bila kdaj slišala o njem!« se je nasmehnila gospa.

»Niti ustnega izročila ni o njem? Nobene legende ali zgodbe o strahovih?«

»Mislim, da ne. In vendar pravijo, da so Rochestri bili divje pleme. To je menda tudi vzrok, da sedaj tem rajši mirujejo v grobovih.«

»Da — po življenja trdnem boju mirno spe!« sem citirala zase. »Kam pa zdaj, gospa Fairfax?« sem jo po-barala, ko sem videla, da se nekam odpravlja.

»K strešnim linam. Ali greste z menoj, da vidite razgled?«

Sledila sem ji po silo ozkih stopnicah na podstrešje in potem po lestvici in skozi loputnice na grajsko streho. Bila sem zdaj v višini vranjega gnezdišča in sem videla v gnezda. Nagnila sem se čez zobčasto ograjo in gledala v globino. Park in vrtovi so ležali pod me-

noj kakor na kakem načrtu. Svetla zametasta trata je okrožala sive temelje gradu; tam je ležalo polje, široki park, v njem kak kup starih debel; nato je sledil gozd, resen in mračen, skozi katerega je držala tje prerasla steza; malo dalje se je dvigala cerkev, je tekala cesta, so dremali v jesenskem solncu mirni griči, se je končno širilo obzorje pod vedrim nebom, po katerem so jadrali biserni oblački. Nič ni posebnega nudila ta krajina, in vendar je bilo vse lepo. Ko sem se bila odtrgala od razgleda in zlezla skozi loputnice, sem jedva videla, kam mi je bilo stopiti. Podstrešje je bilo temno kot grob v primeri s sinjim svodom neba in inčeno sliko gozdov, pašnikov in zelenih gričev, ki ji je bil grad središče in ki sem jo gledala z razigrano dušo.

Gospa Fairfax je vstala na lestvi, da zaklene loputnice. Pretipala sem se do izhoda in lezla po ozkih stopnicah s podstrešja. Počasi sem šla po hodniku, ki je delil sprednje in zadnje sobe tretjega nadstropja. Ozek, nizek in temačen je bil in s svojo linico na daljnem koncu in z dvema vrstama zaklenjenih črnih vrat je bil podoben hodniku v gradu viteza Sinjebračca.*)

Ko tako postopam po hodniku, mi nenadoma udari na uho zvok, ki sem ga na tako tihem kraju najmanj pričakovala: smeh. Čuden smeh, razločen, resen, brez radosti. Postanem. Zvok mine, a le za hip, potem zopet zazvoni, glasneje, in se razmahne v prešeren krik, ki odjekne iz vseh praznih sob, dasi je nastal le v enem prostoru, ki bi mogla pokazati vhod vanj.

»Gospa Fairfax!« sem kriknila, ker sem slišala, kako prihaja dama po stopnicah s podstrešja. »Ali ste slišali ta smeh? Kdo se pa tako pošastno smeji?«

»Bržkone kaka služabnica,« me je mirilo. »morda tudi Grace Poole.«*)

»Ali ste slišali smeh?«

»Da, točno. Večkrat jo čujem. Tu nekje šiva. Včasih je Lea pri njej, pa sta malo glasni, če sta skupaj.«

Znani okrutnež iz bajke, nevaren svojim ženam.
*) Izg.: grejs pul.

Najfinejši rum
en gros!

Brandy
in vse vrste likerja itd.

Pristna slivovka
en detail!

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 9

Telefon 25-80.

Tovarna likerjev, desertnih vin, in sirupov.

Cikorija
avorit
je manj grenak
zelo izdaten in
okusen, zdrav **kavin dodatek**

Cenjena gospa, poskusite tudi Vi
cikorkijo »FAVORIT«,
da Vam bo kava res dobra in okusna.

Tvornica cikorije „Favorit“, Zemun

Sotna

Stampilje
T. SOKLIC
Maribor
Aleksandrova 43

zastopniki se sprejmejo

Inserirajte
v
»Večerniku«

Lepo opremljeno sobo
v bližini parka, snažno in solnčno, od-
dam s 15. januarjem. Vprašati Prešer-
nova ulica 19/1. 117

Dvosobno stanovanje,
solnčno, parketirano, takoj oddam. Ma-
ribor, Smetanova ulica 54, gostilna
Dravograd. 121

Velike trgovske in skladiščne prostore,
50 korakov od Glavnega trga, oddam
s 15. januarjem. Naslov v upravi Ve-
černika. 116

Morske ribe
dobite vsak dan sveže kakor tudi na
različne načine pripravljene branzini,
dentali, orade, moli itd., v pondeljek
rižot z morskimi raki, po zelo nizkih
cenah dobite pri Jos. Povodniku, Ro-
tovški trg 8. 165

Zelo lepo elegantno sobo
za eno ali dve osebi oddam. Gosposka
ulica 56. II. levo.

Išče se v nakup
dnevnik »Mariborski Delavec«, letnik
1919—1920 in dnevnik »Tabor« od l.
1920. do konc izhajanja. Ponudbe spre-
jema uprava »Večernika«. 145

Strogi šef.

Kako se predrznete, med uradnimi ura-
mi si dati striči lase?

Pisar: Saj so mi lasje tudi zrasli med
uradnimi urami, gospod šef!

Trda glava.

»Odkod pa imaš takšno bulo na čelu,
Janez?«

»Naš konj me je brcnil.«

»A? Zato tako šepal!«

Opravična številka: E IX 2557/31-46

Opravična številka Nc VI 1015/31-2

Dražbeni oklic.

Dne 29 febr. 1932 dopoldne ob 10. uri bo pr
podpisanem sodišču v sobi št 27 dražba nepremičnin

Zemljiška knjiga: Mesto Maribor vl. št. 13 in 324

Cenilna vrednost: Din 111.011.13

Najmanjši ponudek: Din 55.505 57

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je
nabit na uradni deski sodišča v Mariboru. 149

**Okrajno sodišče v Mariboru odd. IX.,
dne 31. decembra 1931.**

Prostovoljna dražba nepremičnin.

Na predlog lastnice Prve spodnještajerske stavbene družbe z o. z. v
Mariboru v likvidaciji se prodajo na javni dražbi spodaj zapisane nepre-
mičnine za pristavljeno izključno ceno dne

3. februarja 1932 popoldne ob 16. uri

kot celota. Dražba se vrši v sobi št. 4 v pritličju okrajnega sodišča v
Mariboru.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmejo. Zemljišče je bremen
prosto.

Izkupilo prodaje je založiti pri dr. Blankeju Otonu in dr. Brandstetter-
ju Francu, odvetnikih v Mariboru.

Ostali pogoji prodaje in plačevanja se smejo vpogledati pri okrajnem
sodišču v Mariboru, odd. VI, soba št. 4.

1. VI. št. 494 k. o. Sv. Magdalena, obstoječa iz parcel št. 20/1 in
20/2 v skupni izmeri 4174 m².

Izključna cena 20 Din za m², skupaj 83.480.— Din.

Vadij v iznosu 15% izključne cene znaša 12.522.— Din.

OKRAJNO SODIŠČE V MARIBORU, ODD. VI,
dne 29. decembra 1931. 562